

POSTANOWIENIE

Dnia 28.01.2016r.

Sąd Okręgowy wS.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant sekr. sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S.del. do Prokuratury Okręgowej wS.– Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego P. B. s. J.** i J. z d. B., ur. dnia (...) w W., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 27.03.2012r., sygn. akt IIK 281/12 za czyn z art.278§1kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia skazanemu P. B. s. J.,
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany P. B. złożył wniosek o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 281/12 Sądu Rejonowego w W.. Podniósł, że zrozumiał naganność swojego postępowania na wolności a po opuszczeniu aresztu chciałby rozpocząć nowe życie, podejmując pracę i zakładając rodzinę.

Z opinii Administracji wynika, że uprawnienie do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie skazany nabył w dniu 16.11.2015r. Koniec kary przypada na dzień 14.02.2016r. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Przez właściwości osobiste należy rozumieć cechy charakteru sprawcy, zdolność do samokrytyki, stosunek do innych ludzi i do powszechnie uznanych wartości społecznych. Przez warunki osobiste należy rozumieć warunki środowiskowe, w których żyje sprawca, warunki rodzinne, warunki w miejscu pracy, warunki mieszkaniowe z uwzględnieniem ewentualnych tendencji do wywoływania konfliktów w rodzinie lub w środowisku (vide także : komentarz do art.66 Kodeksu karnego pod redakcją A. Zolla - Zakamycze 2004r.).

Jest oczywiste że chcąc należycie ocenić, we wskazanym kontekście właściwości i warunki osobiste skazanego, konieczne jest odwołanie się do zawierających stosowne informacje. Z wywiadu kuratora z dnia 9.09.2015r. wynika, że skazany na wolności wszczywał awantury domowe, które kończyły się interwencjami policji.

Z informacji miejscowej policji z dnia 8.09.2015r. wynika, że skazany w miejscu zamieszkania postrzegany był jako osoba agresywna, wywołująca kłótnie, od kilku lat zażywająca środki odurzające.

W tej sytuacji, właściwości i warunki osobiste skazanego sprzeciwiają się uwzględnieniu wniosku.

Ocena postawy w warunkach izolacji jest ważna dla określenia prognozy kryminologicznej, bowiem pozwala na ustalenie, czy wobec skazanego pod wpływem procesu resocjalizacyjnego stwierdzić można ewolucję społecznie pożądaną postawy.

Z opinii Dyrektora AŚ S. wynika, że skazany w czasie odbywania kary nie był karany dyscyplinarnie, a jedynie raz korzystał z nagrody regulaminowej. Wobec przełożonych prezentuje właściwą postawę, jest regulaminowy. Ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Nie uczestniczy w podkulturze przestępczej. Do popełnionego przestępstwa odnosi się krytycznie.

Otrzymanie zaledwie jednej nagrody regulaminowej oraz brak wniosków o ukaranie nie jest wystarczającą przesłanką do ustalenia wobec skazanego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Taka postawa skazanego w procesie resocjalizacji oznacza jedynie formalne dostosowanie się do regulaminu wykonywania kary, co jest obowiązkiem każdego osadzonego, a co nie przemawia za uwzględnieniem wniosku. Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, że w osobowości skazanego doszło do trwałej i pozytywnej zmiany uzasadniającej przyjęcie, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

Przypomnieć w tym miejscu trzeba, że skazany nie został nagrodzony najwyższą z nagród tj. zezwoleniem na czasowe opuszczenie zakładu karnego. To oznacza, że Administracja zakładu karnego nie znalazła podstaw do zaufania skazanemu do tego stopniu, by umożliwić mu wykazanie, iż w czasie krótkiego pobytu na wolności jest w stanie funkcjonować prawidłowo, w szczególności przestrzegać porządku prawnego. (vide : postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku : z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKzw 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKzw 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKzw 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKzw 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKzw 551/15 oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKzw 723/15).

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide: postanowienie z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKzw 709/04).

Z załączonego do akt ewidencyjnych odpisu wyroku wynika, że skazanemu przypisano popełnienie przestępstwa z art.278§1kk w sprawie II K 281/12.

Wskazać trzeba, że w powyższej sprawie Sąd Rejonowy w W. wymierzył skazanemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Z postanowienia z dnia 14 stycznia 2015r. w sprawie II 1 Ko 5425/14 w przedmiocie zarządzenia wykonania kary wynika, że skazany w okresie próby tj. w dniu 14 października 2013r. popełnił przestępstwo z art.278§1kk za które wyrokiem Sądu Rejonowego G.P.w G. z dnia 29 października 2014r. w sprawie XI K 352/14 został prawomocnie skazany na karę pozbawienia wolności.

Z informacji z KRK wynika, że skazany był 2-krotnie karany. To oznacza, że skazany jest sprawcą niepoprawnym, który nie potrafił docenić orzeczonej wobec niego kary o charakterze wolnościowym.

W ocenie Sądu penitencjarnego okoliczności popełnionych przestępstw w powiązaniu z ustaloną karalnością oraz wnioskami wynikającymi z wywiadu środowiskowego kuratora i policji przemawiają przeciwko uwzględnieniu

wniosku, bowiem wskazują na takie cechy osobowości skazanego, jak skłonności zażywania środków odurzających oraz zachowań agresywnych, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Przypomnieć należy, że skazany nie potrafił docenić dobrodziejstwa zastosowanego wobec niego środka probacyjnego. Jedną z przesłanek ocenianych przy rozpoznaniu wniosku jest postawa skazanego, która oznacza jego stosunek wobec norm i reguł społecznych oraz widoczną skłonność do naruszania dóbr prawem chronionych. Sąd penitencjarny podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażone w postanowieniu z dnia 29.06.2006r. sygn. II AKzw 429/06, że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanego w warunkach wolnościowych należy fakt iż skazany po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa mimo warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Fakt ten rzutuje na ocenę jego aktualnej postawy i nie może być pomijany przy konstruowaniu aktualnej prognozy kryminologicznej.

Zatem, obecnie niczym szczególnym niewyróżniająca się postawa skazanego z okresu pobytu w warunkach izolacji więziennej powinna być oceniana w powiązaniu z jego właściwościami i warunkami osobistymi (zażywanie środków odurzających, skłonność do zachowań agresywnych oraz niepoprawne relacje z rodziną) oraz okolicznościami popełnionych przestępstw.

Ta ocena nie pozwala na sformułowanie wniosku, że na obecnym etapie odbywania kary skazany ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należycie.

W tej sytuacji, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, uznając wniosek skazanego za bezzasadny, postanowiono jak na wstępie.

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.